

mentsforskel, hvilket af Udtrykkene man vælger, men at der her har været givet et Løfte, og at man nu gør Forsøg paa at tage dette Løfte tilbage, er der ikke nogen Tvivl om.

Dernæst vil jeg sige til det ærede Medlem fra Esbjerg (Slebsager), der i en ret faderlig Tone formanede det eventuelle Udvalg til at holde sig efterrettelig, at nu maatte Udvalget arbejde saa hurtigt som muligt, at det bør han nærmest overlade til det eventuelle Udvalgs Formand. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem fra Grindsted (L. Rasmussen), der var Formand for Jernbaneludvalget og har været det i adskillig Tid, kan siges nogen Sinde at have smølet med Udvalgets Forhandlinger og vil derfor ikke behøve at faa nogen særlig Formaning af det ærede Medlem fra Esbjerg for at gøre sit til at fremme Udvalgsarbejdet saaledes, som det er forsvarligt og tjenligt.

Ministeren for offentlige Arbejder (Thomas Larsen): Det har undret mig meget at høre denne Forhandling, som synes at munde ud i, at denne Sag kommer til at gaa i Udvalg i dette Ting. I Fjor, da Sagen forelaa for det høje Ting, vedtog man Lovforslaget ganske enstemmigt. Det, der er sket nu, er, at man oppe i Landstinget har vedtaget en Ændring, der er en Cadeau til dem, der holder paa Grindsted—Tistrup-Banen. Man skulde derfor tro, at de, der var bange for at gøre Uret mod Grindsted—Tistrup-Banen, skulde være meget glade ved den Forandring, der er foretaget oppe i Landstinget. Imidlertid ønsker man jo nu Sagen i et Udvalg. Skulde det ske, vil jeg rigtignok ogsaa udtale Haabet om, at Forslaget ikke maa komme til at ligge for længe der, men at det kan lykkes at faa det vedtaget allerede i denne Samling. Denne Sag synes mig at være for lille til, at vi skulde beskæftige os med den Rigsdagssamling paa Rigsdagssamling gennem mange Aar.

Det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik) sagde, da han første Gang havde Ordet, at jeg havde fremstillet Forholdet, som om der ingen Interesse var blandt Befolkningen derovre for at faa Grindsted—Tistrup-Linien gennemført. Jeg erindrer ikke nøje mine Udtalelser i saa Henseende, men det er meget muligt, at jeg har udtalt mig i den Retning, men jeg har ogsaa været berettiget dertil. Sagen er nemlig den, at i 1908 vedtog vi jo paa den store Jernbanelov en Mængde Jernbaner. For en Dels Vedkommende er der givet Koncession paa Anlægene, men der er mange

tilbage, som endnu ikke har faaet Koncession. Men for alle disse Liniers Vedkommende gælder det, at der har været rettet Henvendelser til mig, baade officielt og fra private Personer, som har været interesserede i disse Baners Anlæg, og det undertiden gentagne Gange. Med Hensyn til Linien Grindsted—Tistrup har der ikke overfor mig været tilkendegivet nogen som helst Interesse, før det private Forslag fremkom i Rigsdagssamlingen 1911—12, og nu mener jeg, at den Dag, da dette Forslag i Samlingen 1911—12 blev lagt paa Rigsdagens Bord, var de, der var interesserede i Linien Grindsted—Tistrup, med det samme averterede om, at nu var Tiden inde, hvor de maatte skynde sig med at tilvejebringe Pengene, hvis de overhovedet kunde det. Det er ikke sket. Derimod har den anden Linie, Grindsted—Varde-Linien, i lang Tid haft sine Pengesager i Orden.

Med Hensyn til den Uret, som det paastaas, at man vil gøre Grindsted—Tistrup ved at lade Banen gaa til Varde i Stedet for til Tistrup, kan jeg ikke andet end godkende de Betragtninger, der er fremsatte navnlig af det ærede Medlem fra Bække (L. Rasmussen). Thi det er jo fuldstændig rigtigt, at skal der være Tale om et Løftebrud, gælder det i første Række dem, der har haft det første Løfte, nemlig dem, som er interesserede i en Grindsted—Varde-Bane. Det er rigtigt, hvad der er blevet sagt, at denne Bane er vedtaget af en Kommission, som havde til Opgave at undersøge og overveje alle de forskellige Baneplaner, som da var fremme, og denne Kommission overvejede ogsaa Spørgsmaalet om Grindsted—Varde-Banen og vedtog den enstemmigt. Deri laa et virkelig kraftigt Løfte overfor den i dette Anlæg interesserede Egn Beboere. Nu ved jeg godt, at en Kommissionsbetænkning naturligvis ikke, selv om den indeholder et Løfte, kan sammenstilles med en vedtagen Lov, men hertil er at sige, at dette Løfte fik forøget Værdi for Beboerne derved, at Folketinget i to Rigsdagssamlinger efter hinanden vedtog Kommissionens Forslag. Jeg ser saadan paa det, at vil man tale om Løftebrud og Uret, kan man akkurat lige saa godt, og i første Række, anlægge dette Synspunkt paa den interesserede Befolkning mellem Grindsted og Varde, som havde det første Løfte paa at faa denne Jernbanelinie gennemført.

Der er ogsaa særlige Forhold, som, naar der er Tale om Interesse, gør, at den paagældende Egn ikke kan have saa over-